

per a la restauració de les parcel·les de vinya i altres cultius llenyosos que s'hagin vist afectades en el seu potencial productiu.

Disposició addicional sisena. *Caràcter de les ajudes a efectes comunitaris.*

Als efectes del que estableix el Reglament (CE) 1857/2006 de la Comissió, de 15 de desembre de 2006, sobre aplicació dels articles 87 i 88 del Tractat d'ajudes estatals per a les petites i mitjanes empreses dedicades a la producció de productes agrícoles, els fenòmens climàtics adversos que van tenir lloc en les dates i àmbits territorials establerts en aquest Reial decret llei es declaren assimilables a catàstrofe natural.

Disposició final primera. *Facultats de desenvolupament.*

El Govern i els diferents titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, han de dictar les disposicions necessàries i establir els terminis per a l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de juny de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

12354 *REIAL DECRET 812/2007, de 22 de juny, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics. («BOE» 150, de 23-6-2007.)*

La Directiva 96/62/CE del Consell, de 27 de setembre de 1996, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient, va establir amb caràcter general el règim jurídic sobre la contaminació atmosfèrica en l'àmbit de la Unió Europea, mitjançant l'adopció de criteris per a l'harmonització de les tècniques d'avaluació, i va definir els objectius de qualitat que s'havien d'assolir mitjançant una planificació adequada.

Aquesta planificació, que s'ha materialitzat en l'adopció de quatre directives específiques, «directives filles», sobre diferents contaminants atmosfèrics, com són la Directiva 1999/30/CE del Consell, de 22 d'abril de 1999, relativa als valors límit de diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen, partícules i plom en l'aire ambient, la Directiva 2000/69/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2000, sobre els valors límit per al benzè i el monòxid de carboni en l'aire ambient, la Directiva 2002/3/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2002, relativa a l'ozó en l'aire ambient, i finalment la Directiva 2004/107/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

La Directiva 96/62/CE del Consell, de 27 de setembre de 1996, ha estat incorporada al nostre ordenament jurídic a través del Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en

relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni, en el qual, a més de recollir-se els preceptes de caràcter global de la directiva esmentada, es van fixar també les prescripcions específiques relatives als contaminants esmentats, i es van incorporar alhora la Directiva 1999/30/CE del Consell, de 22 d'abril de 1999, i la Directiva 2000/69/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2000.

D'altra banda, la Directiva 2002/3/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de febrer de 2002, va ser incorporada pel Reial decret 1796/2003, de 26 de desembre, relatiu a l'ozó en l'aire ambient.

En resum, aquest és el marc regulador en què s'inscriu la Directiva 2004/107/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, que estableix el nou règim jurídic comunitari sobre els contaminants esmentats, i que s'incorpora al dret intern mitjançant aquest Reial decret, que s'ha d'entendre completat, per tant, amb les prescripcions de caràcter general prèviament incloses en el Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre.

La base legal necessària d'aquest Reial decret es troba a la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, que exigeix l'adopció de totes les mesures que siguin necessàries per mantenir la qualitat de l'aire. Així mateix, la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, atribueix a l'Administració de l'Estat, sense detriment de les competències de les comunitats autònomes, la determinació, amb caràcter general, dels mètodes d'anàlisi i mesurament dels requisits i condicions mínimes en matèria de control sanitari del medi ambient.

D'acord amb això, i de conformitat amb la normativa comunitària objecte de transposició, en aquest Reial decret s'estableixen valors objectiu de concentració de l'arsènic, del cadmi, del níquel i dels hidrocarburs aromàtics policíclics presents en l'aire, amb la finalitat de protegir la salut de les persones i el medi ambient en el seu conjunt. S'utilitza el benzo(a)pirè com a indicador del risc cancerígen dels hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

Aquests valors objectiu no exigeixen mesures que suposin costos desproporcionats. Pel que fa a les instal·lacions industrials, els valors esmentats no impliquen l'adopció de mesures que vagin més enllà de l'aplicació de les millors tècniques disponibles que estableix la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Així mateix, aquest Reial decret estableix mètodes i criteris d'avaluació i de mesurament de les concentracions i dipòsits dels compostos regulats així com la informació que s'ha de subministrar als ciutadans i a les organitzacions, i la que han de subministrar les comunitats autònomes i les entitats locals a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, als efectes de la seva posterior remissió a la Comissió Europea.

Finalment, aquest reglament inclou en la seva disposició final primera la modificació del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades. Es tracta de la supressió dels llistats per al subministrament d'informació de les indústries sobre les seves emissions de manera que la informació ambiental disponible per les autoritats competents sigui completa. Així mateix, l'encapçalament de la taula de l'annex II de la llista de substàncies en l'apartat A.1 experimenta una modificació en el mateix sentit i que completa la supressió esmentada.

Aquesta norma té caràcter bàsic i adopta la forma de reial decret perquè, atesa la naturalesa de la matèria regulada, resulta un complement necessari per garantir la consecució de la finalitat objectiva a què respon la competència estatal sobre bases.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes, els sectors afectats i s'ha donat lloc a la participació del públic per mitjans telemàtics.

En virtut d'això, a proposta de les ministres de Medi Ambient i de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de juny de 2007,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte:

a) definir i establir un valor objectiu de concentració d'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient, i garantir, respecte a l'arsènic, el cadmi, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics, el manteniment de la qualitat de l'aire ambient on és bona i la millora en altres casos, a fi d'evitar, prevenir o reduir-ne els efectes perjudicials en la salut humana i al medi ambient en el seu conjunt,

b) establir mètodes i criteris comuns d'avaluació de les concentracions i dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient,

c) garantir l'obtenció i la posada a disposició pública d'informació adequada sobre les concentracions i dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'han d'aplicar les definicions de l'article 2 del Reial decret 1073/2002, de 18 d'octubre, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb el diòxid de sofre, diòxid de nitrogen, òxids de nitrogen, partícules, plom, benzè i monòxid de carboni, així com les següents:

a) «Valor objectiu»: la concentració en l'aire ambient fixada per evitar, prevenir o reduir els efectes perjudicials en la salut humana i el medi ambient en el seu conjunt, que s'ha d'assolir en la mesura que sigui possible durant un determinat període de temps.

b) «Dipòsit total»: la massa total de contaminants transferida de l'atmosfera a les superfícies (per exemple, sòls, vegetació, aigua, edificis, etc.) en una àrea determinada i durant un període determinat.

c) «Arsènic», «cadmi», «níquel» i «benzo(a)pirè»: el contingut total d'aquests elements i els seus compostos en la fracció PM_{10} .

d) « PM_{10} »: les partícules que passen a través d'un capçal de mida selectiva, definit en la Norma UNE-EN 12341, per a un diàmetre aerodinàmic de 10 μm , amb una eficiència de tall del 50 per cent.

e) «Hidrocarburs aromàtics policíclics»: compostos orgànics formats per almenys dos anells condensats aromàtics constituïts en la seva totalitat per carboni i hidrogen.

f) «Mercuri gasós total»: el vapor de mercuri elemental (Hg^0) i el mercuri gasós reactiu, és a dir, les espècies de mercuri solubles en aigua amb una pressió de vapor suficientment elevada per existir en fase gasosa.

Article 3. *Valors objectiu.*

1) Les comunitats autònomes han d'adoptar totes les mesures necessàries que no generin costos desproporcionats per garantir que, a partir del 31 de desembre de 2012, les concentracions d'arsènic, cadmi, níquel i

benzo(a)pirè en l'aire ambient, utilitzat com a indicador del risc cancerigen dels hidrocarburs aromàtics policíclics, avaluades d'acord amb l'article 4, no superen els valors objectiu que estableix l'annex I.

2) Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les zones i aglomeracions en què s'hagin excedit els valors objectiu que fixa l'annex I, que especifiqui on es registren les superacions i les fonts que hi contribueixen. En aquestes zones i aglomeracions, les comunitats autònomes han de demostrar que s'apliquen totes les mesures necessàries que no generin costos desproporcionats, dirigides en particular a les fonts d'emissió principals, per assolir els valors objectiu. En el cas de les instal·lacions industrials regulades per la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, això significa l'aplicació de les millores tècniques disponibles definides a l'article 3.ª).

3) Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les zones i aglomeracions en què els nivells d'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè siguin inferiors als seus respectius valors objectiu. En les zones i aglomeracions esmentades les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries per mantenir aquesta situació, de manera que s'obtingui la major qualitat de l'aire compatible amb el desenvolupament sostenible.

Article 4. *Avaluació de la qualitat de l'aire ambient.*

1) Les comunitats autònomes han d'avaluar la qualitat de l'aire ambient pel seu contingut en arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en els territoris respectius.

2) Les comunitats autònomes han d'efectuar obligatòriament mesuraments de la qualitat de l'aire, en llocs fixos, a les zones i aglomeracions on els nivells se situïn entre els llindars d'avaluació inferior i superior, i quan superin el nivell d'avaluació superior establert.

3) Es pot utilitzar una combinació de mesuraments, inclosos els mesuraments indicatius a què fa referència la secció I de l'annex IV, i tècniques de modelització, amb la finalitat d'avaluar la qualitat de l'aire ambient en zones i aglomeracions on, al llarg d'un període representatiu, els nivells se situïn entre els llindars d'avaluació inferior i superior, que es determinen de conformitat amb la secció II de l'annex II.

4) Si els nivells de qualitat de l'aire, determinats d'acord amb la secció II de l'annex II, per a un determinat contaminant són inferiors al llindar d'avaluació inferior, es poden utilitzar només tècniques de modelització o d'estimació objectiva per a l'avaluació.

5) Per avaluar la contribució del benzo(a)pirè a l'aire ambient, les comunitats autònomes han de mesurar altres hidrocarburs aromàtics policíclics pertinents en un nombre limitat de llocs de mesurament. Els compostos que s'han de mesurar són com a mínim els següents: benzo(a)antracè, benzo(b)fluorantè, benzo(j)fluorantè, benzo(k)fluorantè, indeno(1,2,3-cd)pirè i dibenzo(a,h)antracè. Els llocs de mesurament d'aquests hidrocarburs aromàtics policíclics s'han de situar al costat dels llocs de mostreig de benzo(a)pirè i s'han de escollir de manera que es pugui identificar la variació geogràfica i les tendències a llarg termini. Per a això s'han d'aplicar les seccions I, II i III de l'annex III.

6) Independentment dels nivells de concentració, el Ministeri de Medi Ambient, a través de la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir un punt de mostreig cada 100.000 km^2 per al mesurament indicatiu, en l'aire ambient, de l'arsènic, cadmi, mercuri gasós total, níquel, benzo(a)pirè, i dels altres hidrocarburs aromàtics policíclics que preveu l'apartat 5, així com dels seus dipòsits totals. També cal mesurar el mercuri particulat i el mercuri gasós divalent. Aquestes mesures s'han de coordinar amb l'estratègia de vigilància conti-

nuada i mesurament del programa de cooperació per a la vigilància contínua i l'avaluació del transport a gran distància de contaminants atmosfèrics a Europa (EMEP). Els llocs de mostreig per a aquests contaminants s'han de seleccionar de manera que es pugui identificar la variació geogràfica i les tendències a llarg termini. Amb aquesta finalitat s'han d'aplicar les seccions I, II i III de l'annex III.

Article 5. *Mesuraments.*

1. Quan s'hagin de mesurar contaminants, els mesuraments s'han d'efectuar en llocs fixos, de manera contínua o per mostreig aleatori, i en nombre suficient per permetre la determinació dels nivells.

2. Els límits d'avaluació superior i inferior de l'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient són els que estableix la secció I de l'annex II. La classificació de cada zona o aglomeració, per als fins d'aquest article, s'ha de revisar almenys cada cinc anys segons el procediment que estableix la secció II de l'annex II. Si es produeixen canvis significatius de les activitats relacionades amb la concentració d'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient, la classificació s'ha de revisar abans.

3. Els criteris d'elecció de la ubicació dels punts de mostreig per al mesurament de l'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient, amb la finalitat d'avaluar el compliment dels valors objectiu, són els que estableixen les seccions I i II de l'annex III. El nombre mínim de punts de mostreig per als mesuraments fixos de les concentracions de cada contaminant és el que estableix la secció IV de l'annex III. S'han d'establir a les zones i aglomeracions en què s'exigeixin mesuraments quan les dades sobre les concentracions en les zones esmentades s'obtinguin exclusivament mitjançant mesuraments fixos.

4. A les zones i aglomeracions en què la informació de les estacions de mesuraments fixos es complementi amb informació procedent d'altres fonts com, per exemple, inventaris d'emissions, mètodes indicatius de mesurament i modelització de la qualitat de l'aire ambient, el nombre d'estacions de mesuraments fixos i la resolució espacial d'altres tècniques han de ser suficients per determinar la concentració de contaminants atmosfèrics de conformitat amb la secció I de l'annex III i la secció I de l'annex IV.

5. Els objectius de qualitat de dades s'estableixen en la secció I de l'annex IV. Quan s'utilitzin models de qualitat de l'aire en l'avaluació, s'ha d'aplicar la secció II de l'annex IV.

6. Els mètodes de referència per al mostreig i anàlisi de l'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient són els que estableixen les seccions I, II i III de l'annex V. La secció IV de l'annex V estableix les tècniques de referència per al mesurament dels dipòsits totals d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics.

Article 6. *Informació que han de facilitar les comunitats autònomes i les entitats locals.*

Les comunitats autònomes i, quan així s'estableixi en la normativa autonòmica, les entitats locals han de facilitar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, per al compliment del deure d'informar la Comissió de la Unió Europea:

a) Abans de l'1 de juliol de cada any, i per primera vegada l'any 2009, amb les dades corresponents a l'any 2008, a les zones i aglomeracions on se superi algun dels

valors objectiu que estableix l'annex I, les dades següents:

1r Llistes de les zones i aglomeracions afectades.

2n Zones on se sobrepassen els valors fixats.

3r Els valors de concentració i, si s'escau, els dipòsits avaluats.

4t Causes de la superació dels valors i, en particular, les fonts responsables.

5è La població exposada a la superació esmentada.

El Ministeri de Sanitat i Consum ha de tenir accés a la informació que preveu aquest apartat a).

b) Totes les mesures adoptades d'acord amb l'article 3.

Article 7. *Informació al públic.*

1. Les administracions públiques han de garantir la posada a disposició de manera regular de la informació següent als ciutadans i organitzacions sense ànim de lucre que tinguin com a objectius la protecció del medi ambient, la defensa de consumidors i usuaris i la protecció de la salut, així com les organitzacions que representin els interessos de sectors vulnerables de la població:

a) les concentracions en l'aire ambient d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel, benzo(a)pirè i els altres hidrocarburs aromàtics policíclics esmentats a l'article 4.5,

b) els nivells de dipòsit d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel, benzo(a)pirè i els altres hidrocarburs aromàtics policíclics esmentats a l'article 4.5,

c) tota superació anual dels valors objectiu de l'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè fixats en l'annex I, les causes i la zona afectada,

d) breu avaluació en relació amb el valor objectiu i

e) informació apropiada sobre els efectes en la salut i sobre l'impacte en el medi ambient.

2. La informació sobre les mesures adoptades d'acord amb l'article 3 s'ha de posar a disposició de les organitzacions que preveu l'apartat anterior.

3. La informació ha de ser fàcilment accessible, clara i comprensible i ha d'estar disponible a través de mitjans de comunicació de fàcil accés, com ara Internet, premsa i altres.

Article 8. *Règim sancionador.*

L'incompliment de les obligacions que estableix aquest Reial decret dona lloc a l'aplicació dels règims sancionadors que preveu la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat i la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació (IPPC).

Disposició addicional única. *Avaluació preliminar de la qualitat de l'aire ambient.*

1. Les administracions públiques competents han de fer una avaluació preliminar de la qualitat de l'aire ambient, en relació amb l'arsènic, el cadmi, el níquel i el benzo(a)pirè en l'aire, quan no disposin de mesuraments representatius dels nivells dels contaminants esmentats corresponents a totes les zones i aglomeracions.

2. Amb la finalitat de complir al deure d'informar la Comissió Europea, les comunitats autònomes han de comunicar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient els mètodes utilitzats en l'avaluació preliminar esmentada abans del 15 de febrer de 2007.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades.*

El Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades queda modificat de la manera següent:

U. Les lletres a), b) i c) de l'article 3.1 queden redactades de la manera següent:

«3.1.a) emissions a l'atmosfera, a l'aigua i a terra de qualsevol dels contaminants inclosos en l'annex II.

3.1.b) transferències fora de l'emplaçament de residus perillosos en quantitat superior a 2 tones anuals o de residus no perillosos en quantitat superior a 2.000 tones anuals, ja siguin per a fins de recuperació o eliminació, a excepció de les operacions d'eliminació de "tractament del sòl" o "injecció profunda" que preveu l'article 6 del Reglament E-PRTR, i s'indiquen amb les inicials "R" o "D", respectivament, si els residus es destinen a recuperació o eliminació i, en el cas dels moviments transfronterers de residus perillosos, el nom, adreça del responsable de la recuperació o eliminació dels residus i fins d'eliminació de recuperació en qüestió;

3.1.c) transferències fora de l'emplaçament de qualsevol dels contaminants inclosos en l'annex II en aigües residuals destinades a tractament.»

Dos. L'encapçalament de la taula de l'annex II de la llista de substàncies, en l'apartat A.1 queda redactat de la manera següent:

«A.1 Contaminants/substàncies respecte dels quals, en tot cas, és necessari subministrar informació.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, respectivament.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2004/107/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

Es faculta els ministres de Sanitat i Consum i de Medi Ambient per modificar els annexos d'aquest Reial decret per adaptar-los a la normativa comunitària o a les innovacions tècniques que es produeixin.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de juny de 2007.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANNEX I

Valors objectiu de l'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè

Contaminant	Valor objectiu (1)
Arsènic	6 ng/m ³
Cadmi	5 ng/m ³
Níquel	20 ng/m ³
Benzo(a)pirè	1 ng/m ³

(1) Referit al contingut total en la fracció PM₁₀ com a mitjana durant un any natural.

ANNEX II

Requisits d'avaluació de les concentracions d'arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient en una zona o aglomeració

I. Llindars superior i inferior d'avaluació.

S'han d'aplicar els llindars superior i inferior d'avaluació següents:

	Arsènic	Cadmi	Níquel	BaP
Llindar superior d'avaluació en percentatge del valor objectiu	60 % (3,6 ng/m ³)	60 % (3 ng/m ³)	70 % (14 ng/m ³)	60 % (0,6 ng/m ³)
Llindar inferior d'avaluació en percentatge del valor objectiu	40 % (2,4 ng/m ³)	40 % (2 ng/m ³)	50 % (10 ng/m ³)	40 % (0,4 ng/m ³)

II. Superació dels llindars superior i inferior d'avaluació.

La superació dels llindars superior i inferior d'avaluació es determina prenent com a base les concentracions dels cinc anys anteriors, quan es disposi de dades suficients. Es considera que s'ha superat el llindar d'avaluació quan la superació s'ha produït durant almenys tres anys naturals d'aquests cinc.

A les zones en què no es disposi de dades suficients sobre els últims cinc anys, s'han de combinar les campanyes de mesurament de curta durada durant el període de l'any i en els llocs on previsiblement s'assoleixin els nivells de contaminació més alts, amb els resultats obtinguts de la informació procedent de la modelització i inventaris d'emissions, a fi de determinar la superació dels llindars superior i inferior d'avaluació.

ANNEX III

Localització i nombre mínim de punts de mostreig per al mesurament de concentracions en l'aire ambient i nivells de dipòsit

I. Macroimplantació.

L'elecció dels punts de mostreig s'ha de fer de manera que proporcionin:

Dades sobre àrees situades dins de les zones i aglomeracions on la població pugui estar directament o indirectament exposada a les concentracions més elevades com a mitjana durant un any natural,

dades sobre les concentracions registrades en altres àrees dins de les zones i aglomeracions que siguin representatives de l'exposició de la població,

dades sobre els nivells de dipòsit que representin l'exposició indirecta de la població a través de la cadena alimentària.

Els punts de mostreig han d'estar situats de tal manera que s'eviti el mesurament de microambients molt petits en les seves proximitats. A títol indicatiu, un punt de mostreig hauria d'estar situat de manera que sigui representatiu de la qualitat de l'aire en els seus voltants dins d'una àrea d'almenys 200 m² en els emplaçaments orientats al trànsit, d'almenys 250 m x 250 m en els emplaçaments industrials, quan resulti factible, i d'alguns quilòmetres quadrats en els emplaçaments urbans de fons.

Quan l'objectiu sigui avaluar les concentracions de fons, el lloc de mostreig no ha d'estar influït per aglomeracions o emplaçaments industrials del seu entorn, és a dir, emplaçaments situats a escassos quilòmetres.

En l'avaluació de les contribucions procedents de fonts industrials és necessari situar almenys un punt de mostreig, a la zona residencial més pròxima, a sotavent de la font. Quan no es conegui la concentració de fons, s'ha de situar un punt de mostreig addicional en la direcció del vent dominant. Quan s'apliqui l'article 3.2, els punts de mostreig haurien de situar-se de manera que permetin el control de l'aplicació de les millors tècniques disponibles.

En la mesura que sigui possible, els punts de mostreig s'haurien de seleccionar de manera que siguin representatius de localitzacions similars no situades en les seves proximitats immediates i s'haurien de situar prioritàriament en els mateixos punts de mostreig que per a PM₁₀.

II. Microimplantació.

En la mesura que sigui possible, s'han de seguir les directrius següents:

No hauria d'haver-hi restriccions al flux d'aire al voltant del punt d'entrada del mostreig, ni obstacles que afectin el flux d'aire en el veïnatge del captador (per regla general, el punt d'entrada del mostreig es col·loca a diversos metres d'edificis, balcons, arbres i altres obstacles, i, com a mínim, a 0,5 m de l'edifici més proper en el cas de punts de mostreig representatius de la qualitat de l'aire en la línia d'edificis),

en general, el punt d'entrada del mostreig hauria d'estar situat entre 1,5 m (zona de respiració) i 4 m sobre el nivell del sòl. En alguns casos pot resultar necessària una posició més elevada (fins a 8 m). Posicions més elevades també poden ser adequades si l'estació és representativa d'una àrea extensa,

el punt d'entrada del mostreig no hauria d'estar situat prop de fonts d'emissió per evitar l'entrada directa d'emissions sense barrejar amb l'aire ambient,

la sortida del captador s'hauria de col·locar de tal manera que s'eviti la recirculació de l'aire sortint cap a l'entrada del sistema,

els punts de mostreig orientats al trànsit s'haurien de situar com a mínim a 25 metres de la vora dels encreuaments principals i almenys a 4 m del centre del carril de trànsit més proper; les entrades d'aire haurien d'estar situades de manera que siguin representatives de la qualitat de l'aire en la línia d'edificis,

per als mesuraments de dipòsits en zones rurals, s'han d'aplicar, en la mesura que sigui possible, les directrius i criteris EMEP sempre que no es disposi una altra cosa en aquests annexos.

A més, es poden tenir en compte els factors següents:

Fonts d'interferències,

seguretat,

accés,

possibilitat de connexió a les xarxes elèctrica i telefònica,

visibilitat del lloc en relació amb el seu entorn,

seguretat de la població i dels tècnics,

interès d'una implantació comuna de punts de mostreig de diferents contaminants, normes urbanístiques.

III. Documentació i reavaluació de l'elecció de l'emplaçament.

Els procediments per a la selecció de l'emplaçament s'han de documentar completament en la fase de classificació, per exemple mitjançant fotografies de l'àrea circumdant amb indicació de l'orientació i amb un mapa detallat.

L'elecció de l'emplaçament s'hauria de revisar a intervals regulars amb nova documentació per assegurar-se que els criteris de selecció continuen sent vàlids.

IV. Criteris per fixar el nombre de punts de mostreig per als mesuraments fixos de les concentracions d'arsenic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè en l'aire ambient.

Nombre mínim de punts de mostreig per a mesuraments fixos a fi d'avaluar el compliment dels valors objectiu en zones i aglomeracions en les quals els mesuraments fixos constitueixen l'única font d'informació.

a) Fonts difuses.

Població de l'aglomeració o de la zona (milers)	Si les concentracions superen el llindar superior d'avaluació (1)		Si les concentracions màximes figuren entre el llindar superior i el llindar inferior d'avaluació	
	As, Cd, Ni	BaP	As, Cd, Ni	BaP
0-749.	1	1	1	1
750-1.999.	2	2	1	1
2.000-3.749.	2	3	1	1
3.750-4.749.	3	4	2	2
4.750-5.999.	4	5	2	2
≥ 6.000.	5	5	2	2

(1) És necessari incloure almenys una estació urbana de fons i a més una estació orientada al trànsit per al benzo(a)pirè, sempre que no augmenti per això el nombre de punts de mostreig.

b) Fonts puntuals.

Per avaluar la contaminació de l'aire prop de fonts puntuals el nombre dels punts de mostreig per als mesuraments fixos s'ha de calcular tenint en compte el volum de les emissions, els possibles perfils de distribució de la contaminació de l'aire ambient i l'exposició potencial de la població.

Els punts de mostreig s'han d'escollir de tal manera que es pugui controlar l'aplicació de les millors tècniques disponibles d'acord amb la definició de l'article 3.ª de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

ANNEX IV

Objectius de qualitat de les dades i requisits dels models de qualitat de l'aire

I. Objectius de qualitat de les dades.

A títol orientatiu per a la garantia de la qualitat, s'han establert els objectius de qualitat següents.

	Benzo(a)pirè	Arsènic, cadmi i níquel	Hidrocarburs aromàtics policíclics diferents del benzo(a)pirè, mercuri gasós total	Dipòsits totals
Incertesa.				
Mesuraments fixos i indicatius	50%	40%	50%	70%
Modelització	60%	60%	60%	60%
Recollida mínima de dades	90%	90%	90%	90%
Cobertura mínima temporal.				
Mesuraments fixos	33%	50%		
Mesuraments indicatius (*)	14%	14%	14%	33%

(*) Mesuraments indicatius són mesuraments que s'efectuen amb una menor freqüència però que satisfan els altres objectius de qualitat de les dades.

La incertesa (expressada amb un nivell de confiança del 95 per cent) dels mètodes utilitzats per a l'avaluació de les concentracions en l'aire ambient, es determina d'acord amb els principis de la Guia del Centre Europeu de Normalització (CEN) per a l'expressió de la incertesa de mesura (ENV 13005-1999), la metodologia recollida en la norma ISO 5725:1994 i les directrius de l'informe del CEN titulat «Qualitat de l'aire. Aproximació a l'estimació de la incertesa per a mètodes de mesura de referència d'aire ambient» (UNE-CR 14377 IN:2005). Els percentatges d'incertesa es refereixen a mesuraments individuals, presos durant períodes de mostreig habituals, per a un interval de confiança del 95 per cent. S'entén que la incertesa dels mesuraments s'ha d'aplicar en el rang de mesurament dels respectius valors objectiu. Els mesuraments fixos i indicatius han d'estar uniformement repartits al llarg de l'any per evitar el biaix en els resultats.

Els requisits per a la recollida de dades i la cobertura temporal mínimes no inclouen les pèrdues de dades a causa del calibratge regular o del manteniment normal de la instrumentació.

Es requereix un temps de mostreig de vint-i-quatre hores per al mesurament del benzo(a)pirè i altres hidrocarburs aromàtics policíclics. També es poden combinar mostres individuals preses durant un període màxim d'un mes i analitzar-se com una mostra composta, sempre que el mètode garanteixi que les mostres són estables durant aquest període. En els casos en què resulti difícil diferenciar analíticament els tres congèneres benzo(b)fluorantè, benzo(j)fluorantè i benzo(k)fluorantè, es poden indicar com a suma d'aquests. Per al mesurament de les concentracions d'arsènic, cadmi i níquel es recomana també el mostreig de vint-i-quatre hores. El mostreig s'ha d'efectuar uniformement al llarg dels dies de la setmana i de l'any.

Per al mesurament dels nivells de dipòsit es recomanen mostrejos mensuals, o setmanals, distribuïts al llarg de l'any.

Es pot utilitzar mostreig humit en lloc de mostreig total si es pot demostrar que la diferència entre els dos mètodes està dins del 10 per cent. Els valors de dipòsit s'expressen en general en $\mu\text{g}/(\text{m}^2 \cdot \text{dia})$.

La cobertura mínima temporal pot ser menor que la indicada en la taula, però no inferior a un 14 per cent per als mesuraments fixos i a un 6 per cent per als mesuraments indicatius, si poden demostrar que es compleix la

incertesa expandida al 95 per cent per a la mitjana anual, calculada a partir dels objectius de qualitat de les dades recollides en la taula d'acord amb la Norma UNE-ISO 11222:2005: «Qualitat de l'aire. Determinació de la incertesa de la mitjana de temps de les mesures de qualitat de l'aire».

II. Requisits dels models de qualitat de l'aire.

Quan s'utilitzi un model de qualitat de l'aire per a l'avaluació, s'han d'especificar les referències a les descripcions del model així com la informació sobre la seva incertesa. La incertesa de la modelització es defineix com la desviació màxima entre els nivells de concentració calculats i mesurats, al llarg d'un any complet, sense exigir coincidència en el temps.

III. Requisits aplicables a les tècniques d'estimació objectiva.

Quan s'utilitzin tècniques d'estimació objectiva, la incertesa no ha de ser superior al 100 per cent.

IV. Normalització.

Per a les substàncies que s'han d'analitzar en la fracció PM_{10} el volum de mostreig es refereix a condicions ambientals.

ANNEX V

Mètodes de referència per a l'avaluació de les concentracions en l'aire ambient i els nivells de dipòsits

I. Mètode de referència per al mostreig i anàlisi de l'arsènic, cadmi i níquel en l'aire ambient.

El mètode de referència per al mesurament de les concentracions d'arsènic, cadmi i níquel en l'aire ambient és la Norma UNE-EN 14902: 2006 Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per a la mesura de Pb, Cd, As i Ni en la fracció PM_{10} de la matèria particulada en suspensió.

Les administracions competents poden utilitzar també qualsevol altre mètode del qual puguin demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode que preveu el paràgraf anterior.

II. Mètode de referència per al mostreig i anàlisi dels hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

El mètode de referència per al mesurament de les concentracions de benzo(a)pirè en l'aire ambient l'està normalitzant el CEN i es basa en el mostreig manual de PM₁₀, equivalent a la Norma UNE-EN 12341. A falta de mètode normalitzat per CEN per al benzo(a)pirè i altres hidrocarburs aromàtics policíclics que preveu l'apartat 5 de l'article 4, es poden utilitzar mètodes normalitzats nacionals o mètodes ISO com ara la Norma UNE 77250:2001 (equivalent a la Norma ISO 12884), i la Norma UNE 16362:2006 (equivalent a la Norma ISO 16362:2005).

Les administracions públiques poden utilitzar també qualsevol altre mètode del qual puguin demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode que preveu el paràgraf anterior.

III. Mètode de referència per al mostreig i anàlisi del mercuri en l'aire ambient.

El mètode de referència per al mesurament de les concentracions de mercuri gasós total en l'aire ambient ha de ser un mètode automatitzat basat en l'espectrometria d'absorció atòmica o en l'espectrometria de fluorescència atòmica. A falta de mètode normalitzat per CEN, es poden utilitzar els mètodes normalitzats nacionals o els mètodes normalitzats ISO.

Les administracions públiques també poden utilitzar qualsevol altre mètode del qual puguin demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode que preveu el paràgraf anterior.

IV. Mètode de referència per al mostreig i anàlisi dels dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs policíclics.

El mètode de referència per al mostreig dels dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics es basa en l'exposició d'indicadors de dipòsits cilíndrics de dimensions normalitzades.

A falta de mètode normalitzat CEN, les administracions públiques poden utilitzar els mètodes normalitzats nacionals.

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

12649 *CORRECCIÓ d'errada del Reial decret 1580/2006, de 22 de desembre, pel qual es regula la compatibilitat electromagnètica dels equips elèctrics i electrònics.* («BOE» 154, de 28-6-2007.)

Havent observat una errada en el Reial decret 1580/2006, de 22 de desembre, pel qual es regula la compatibilitat electromagnètica dels equips elèctrics i electrònics, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 15, de 17 de gener de 2007, i en el suplement en català número 3, de 22 de gener de 2007, se'n fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 470, primera columna, a l'article 3.2, apartat b), on diu: «b) Als efectes que preveu aquest Reial decret no tenen la consideració d'instal·lacions mòbils les instal·lacions que no funcionin ni es puguin posar en servei mentre s'estan traslladant», ha de dir: «Als efectes que preveu aquest Reial decret també tenen la consideració d'instal·lacions mòbils les instal·lacions que funcionin o puguin posar-se en servei mentre s'estan traslladant».

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

12691 *ORDRE TAS/1900/2007, de 26 de juny, per la qual es dicten normes per a l'aplicació del que disposa l'article 7 del Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions produïdes per desbordaments a la conca del riu Ebre durant l'última setmana del mes de març i la primera del mes d'abril de 2007.* («BOE» 155, de 29-6-2007.)

El Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions produïdes per desbordaments a la conca del riu Ebre durant l'última setmana del mes de març i la primera del mes d'abril de 2007, estableix a l'article 7, entre altres mesures, exempcions i moratòries en el pagament de les quotes a la Seguretat Social.

Al seu torn, la disposició final primera del Reial decret llei esmentat faculta els diferents titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions necessàries i establir els terminis per a l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Per tant, i a fi d'assegurar l'aplicació efectiva de les exempcions i moratòries en el pagament de les quotes que preveu l'article 7 del Reial decret llei esmentat, així com per unificar criteris en la seva posada en pràctica, es fa necessari dictar la disposició oportuna.

En virtut d'això, dispo:

Article 1. *Exempció en el pagament de quotes de la Seguretat Social en supòsits d'expedients de regulació d'ocupació.*

1. Als efectes de l'exempció en el pagament de les quotes de la Seguretat Social, que concedeix la Tresoreria General de la Seguretat Social i preveu l'article 7.1 del Reial decret llei 3/2007, de 13 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats per les inundacions produïdes per desbordaments a la conca del riu Ebre durant l'última setmana del mes de març i la primera del mes d'abril de 2007, són aplicables les normes següents:

a) Les sol·licituds d'exempció en el pagament de quotes s'han de presentar davant l'autoritat laboral davant la qual se segueix l'expedient de regulació d'ocupació o bé a la Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social corresponent o a les seves administracions o, si s'escau, a la Delegació o a la Subdelegació del Govern a les províncies de les comunitats autònomes de Navarra, la Rioja, Catalunya i Aragó, els àmbits territorials afectats de les quals s'han de determinar per ordre del ministre de l'Interior, o en qualsevol altre dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per tal que es trametin a l'òrgan competent per a la concessió o denegació de l'exempció de conformitat amb el paràgraf c) següent.